

יבמות נח

רבי	שמואל	רמי בר חמא
יש חופה לפסולות (ונפסלת מאכילת תרומה בחופה פסולה)	אין חופה לפסולות (ואינה נפסלת מאכילת תרומה)	באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ורבי שמעון לרבי אלעזר ורבי שמעון דאמרי: קדושין לא פסלי, חופה נמי לא פסלה <u>דחייה</u> : אולי ר' מאיר רק פוסל בקידושין שיש קניין אבל לא בחופה שאין קניין

הצעה אלטרנטיבית לרמי בר חמא: אלא אי איכא למימר - בפלוגתא דהני תנאי; דתניא: **נישאו זו וזו, כשרות ופסולות, או שנכנסו לחופה ולא נבעלו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה**;

קושי על הברייתא: **נכנסו**, מכלל דנישאו - נישאו ממש?

תירוץ ובכד הבסיס להצעה: אלא לאו כגון שנכנסו לחופה ולא נבעלו, וקתני: **אוכלות משלו ואוכלות בתרומה**;

המשך הברייתא: **רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר: כל שביאתה מאכילתה - חופתה מאכילתה, וכל שאין ביאתה מאכילתה - אין חופתה מאכילתה.**
סיכום:

תנא קמא	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה
כניסה לחופה בלי בעילה לא מאפשר אכילה בתרומה=אין חופה לפסולות	חופה כמו ביאה ומאכיל בתרומה=יש חופה לפסולות <u>דחייה</u> : ממאי דילמא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה כרבי מאיר סבירא ליה דאמר קידושין לא אכלה <u>דחיית הדחייה</u> : האי כל שאין ביאתה מאכילתה אין חופתה מאכילתה : "כל שאין ביאתה מאכילתה אין כספה מאכילתה" מיבעי ליה! <u>החזרת הדחייה למקומה</u> : דלמא אידי דאמר ת"ק חופה, אמר איהו נמי חופה

הוכחה לדברי רב מהמשנה בסוטה: אמר רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין - **יש חופה לפסולות**, ותנא תונא: **אמן - שלא שטיית ארוסה ונשואה, שומרת יבם וכנוסה**;

האי ארוסה היכי דמי?

אפשריות	הקושי
דקני לה כשהיא ארוסה וקא משקה לה כשהיא ארוסה	ארוסה בת משתאי היא? והא תנן: ארוסה ושומרת יבם - לא שותות ולא נוטלות כתובה!
דקני לה כשהיא ארוסה ואיסתתרה וקמשקה לה כשהיא נשואה	מי בדקי לה מיא? והתניא: (במדבר ה') ונקה האיש מן האיש, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו!
דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה ונכנסה לחופה ולא נבעלה ושמע מינה: יש חופה לפסולות	אמר רבא: ותסברא דהא מתרצתא היא? והא כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה: (במדבר ה') מפצי איהו - מי שקדמה שכיבת בעל לבעול, ולא שקדמה שכיבת בעל לבעול!

תשובה 1 לקושי של רבא: אמר רמי בר חמא: משכחת לה כגון שבא עליה ארוסה בבית אביה קושי על התשובה: דכוותה גבי **שומרת יבם**, שבא עליה יבם בבית חמיה, שומרת יבם קרית לה? אשתו מעליא היא, דהא אמר רב: קנה לכל!

תירוץ 1: כשמואל, דאמר: לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה.
דחיית התירוץ: מידי הוא טעמא אלא לרב, הא אמר רב: קנה לכל!

תירוץ 2: דעבד בה מאמר, וב"ש היא, דאמרי: **מאמר קונה קנין גמור**
קושי על התירוץ: אי הכי, היינו ארוסה!

דחיית הקושי: ולטעמיך, **נשואה וכנוסה** לאו חדא מילתא היא? אלא **נשואה** דידיה **וכנוסה** דחבריה, הכא נמי, **ארוסה** דידיה **ושומרת יבם** דחבריה.

תשובה 2 לקושי של רבא - פירוש אחר למשנה בסוטה: רב פפא אמר: האי תנא הוא; דתניא: **איך מקנין לה לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין אותה להשקותה כשהיא נשואה.** ולא סובר כמו הברייתא שדורש שהוא נקי מעוון.

תשובה 3 לקושי של רבא - פירוש אחר למשנה בסוטה: רב נחמן בר יצחק אמר: על ידי גלגול.

מקרה דומה למשנה - ופסק הלכה: שלח רב חנינא משמיה דרבי יוחנן: העושה מאמר ביבמתו [ויש לו אח], אפילו הוא כהן והיא כהנת - פסלה מן התרומה. **קושי:** למאן?

לרבי מאיר, אימר דאמר רבי מאיר: ומשתמרת לביאה פסולה לא אכלה - מדאורייתא, דרבנן מי אמר?
ואלא לרבי אלעזר ורבי שמעון, השתא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה, דרבנן מיבעיא?

הסבר הפסק - נוסח אחר: אלא כי אתא רבין אמר: עשה בה מאמר ביבמתו - דברי הכל אכלה, יש לו אח חלל - דברי הכל אינה אוכלת, לא נחלקו - אלא

שנתן לה גט הטעם	רבי יוחנן	ריש לקיש
	אוכלת	אינה אוכלת
	אפילו לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת, הני מילי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא, אבל דרבנן - אכלה	אפילו לר"א ורבי שמעון דאמרי אוכלת, הני מילי דיש לו להאכיל במקום אחר, אבל הכא כיון דאין לו להאכיל במקום אחר - לא; קושי: יש לו להאכילה בחוזרת לבית אביה תירוץ: במקרה של גט רגיל היא חוזרת לבית אביה אבל בייבום היא קשורה עדיין ליבם (זיקה) ולכן לא חוזרת לבית אביה

